

[Knud Damgaard.]

Alt i alt må det skønnes, at egnsplanlægning kun har mening som en fast bestanddel af landsplanlægningen, samt at et miniaturfolketing som det her foreslåede i praksis kan komme på tværs af landsplanlægningens hensyn. I det udvalg, der nedsættes, bør man stræbe efter at opnå den mest hensigtsmæssige løsning på fællesskabsproblematikken, som den foreligger i hovedstadsområdet. Der er i hvert fald forslag nok at gå ud fra. Der er næppe flertal for noget af de fremsatte forslag i den oprindelige skikkelse, og der er derfor en god mulighed for en solid mellem løsning, der tager hensyn til helheden. Det eneste, der ikke må ske i denne sag, er, at problemet efter tingets forhandlinger kommer til fortsat at ligge uløst hen.

Finn Christensen: Jeg skal også som en slags privatist tillade mig at komme med nogle korte bemærkninger i forbindelse med de problemer, vi har til behandling her i dag.

Det har været ganske interessant at høre de forskellige synspunkter om de forskellige lovforslag, der er lagt frem. Det har svirret i lokalet med bemærkninger om nærdemokrati, mastodontamter, og jeg ved ikke hvad, man har brugt af betegnelser af den ene og den anden art.

Først et par bemærkninger til hr. Poul Schlüters nærdemokratiske betragtninger. Jeg synes, hr. Poul Schlüter skylder os et svar på, hvordan han forener disse nærdemokratiske betragtninger med sin tankegang om koncessionerede selskaber med en ganske begrænset bestyrelse. Jeg kan ikke rigtig se, at der er nogen som helst form for harmoni i hans synspunkter om nærdemokratiet, angsten for, at dette skulle gå på gulvet, og så hele hans argumentation for oprettelsen af interessentskaber til at løse en række af de problemer, der har været omtalt her i dag.

Må jeg i øvrigt sige, at den form for argumentation, at administrationen vil vokse til en mastodontadministration, efter mit bedste skøn må være forfejlet. I øjeblikket er der i området et København og et Frederiksberg med specielle privilegier, således at de i dag har sekundærkommunal status som amterne rundt omkring i landet. Det medfø-

rer en speciel administration. Der findes videre i det område, vi snakker om, en speciel administration under opbygning i København amt, i Roskilde amt og i Frederiksberg amt. For mig at se er det da knopskydning med en endnu større risiko for overadministration og overbeskæftigelse af kvalificerede embedsmænd til at administrere dette forholdsvis begrænsede område, selv om der godt nok bor mange mennesker. Jeg kan ikke rigtig se, at en samling i en enkelt politisk ansvarlig organisation som et hovedstadsamt plus opbygningen af et selvstændigt administrationsapparat i tilknytning hertil skulle give risiko for at blive et kæmpeorgan, som kan sammenlignes med det mastodontforetagende, man snakker om her.

I øvrigt synes jeg den del af diskussionen er ganske forfejlet, der drejer sig om at trække landet skævt. Herregud, dette land er jo skævt, og det bliver hverken mere eller mindre skævt ved, at man laver en ordentlig, fornuftig styring, politisk såvel som administrativt, i det pågældende område. De mennesker, der er tale om skal bo i dette storamt, bor her allerede; de er i dag bare fordelt på flere forskellige administrative og politiske styringsenheder. Det er for mig at se en fuldstændig forvridning at bruge denne argumentation, at det trækker landet yderligere skævt, fordi man her rationaliserer sig frem til en fornuftigere politisk styringsproces og en fornuftigere administrativ styringsproces.

Må jeg med hensyn til de bemærkninger, der er faldet om, at man her ville oprette en slags minifolketing, og at man her ligesom ville få en pressionsgruppe, der kunne sætte andre dele af landet ud af spillet, forsigtigt gøre opmærksom på, at den største pressionsgruppe, den største „lobby“, der findes i dette folketing, i virkeligheden er den primærkommunale. Den har i årenes løb spillet en langt, langt større rolle i en hvilken som helst diskussion i dette hus, end hvad vi end måtte lave af politisk og administrativ styring i hovedstadsområdet vil kunne komme til i fremtiden.

Jeg har med stor interesse lyttet til de bemærkninger, som ikke mindst hr. Niels Helveg Petersen har gjort her i dag. Jeg synes, at hans hele oplæg i forbindelse med de radikales forslag tyder på, at det, der i